

# MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 13-14

September 1947.

19. årgang.

## Uten håp!

Brev fra Ambjørøg Hogstad

Mens jeg idag lå nede på Landour Hospital i Nord-India, fikk jeg høre en sår hulken utenfor hospitalet. Jeg undret på hva dette var og fikk opplyst at det var en «soperkone» som nettopp hadde mistet sin lille 7 års gamle sønn. Han hadde vært på hospitalet i ca. 8 dager og døde under store smerter av lungebetendelse og en ondartet febersykdom. Foreldrene som hører til Indias laveste kaste, var ulykkelige. De mistet jo en gutt. Det å miste en sønn eller å være sønneløs er jo noe av det verste som kan hende en indisk kvinne. Sorgen var her som ellers meget stor, og den ytterste fattigdom som disse mennesker levet i gjorde vel sorgen enda bitrere. I dette land er ikke de fattige engang verd sympati og medfølelse, så de lever et hardt liv, og slik går det generasjon etter generasjon.

Mens jeg lå og reflekterte over folkets nød og lidelser ble gråten der ute svakere og svakere etter som kvinnen kom lengere bort fra hospitalet. Hun skulle nå gå til sitt ringe hjem og gråte ut sin håpløse sorg. Håpløse —. Ja, i sannhet. De har intet håp for livet og intet håp for evigheten. Det eneste de klynger seg til, er at hvis de lever et godt liv, kan det hende

at neste gang de kommer tilbake til verden kan de komme i form av en høykastemann, muligens en bramin, som er det høyeste de kan oppnå her. Det eneste håp av evighetskarakter er, at en gang etter en lang sjelvandring å bli forenet med det store intet. Måtte Gud hjelpe oss til å føre folket i forbindelse med ham, som kan forandre håpløshet til håp og tilintetgjørelse til evig herlighet.

Jeg har nå vært i India et halvt år og trives bra. Jeg kom til Karwi den 13. januar akkurat 2 måneder etter jeg forlot Oslo. Jeg hadde en god tur ut og i Karwi ble jeg mottatt av str. Jensen (som nå er i Norge) og Rakel Mitchell. Den korte tid vi var sammen i Karwi var en interessant tid. På misjonsstasjonen gikk alt med liv og lyst. Str. Jensen holdt på med reparasjoner, nybygging og sykepleierarbeid. Hennes arbeidstempo var nesten umenneskelig så jeg håper hun får en velfortjent hvileperiode hjemme i Norge nå. Det var også en stor uforklarlig glede for meg å se alle disse brune mennesker, som jeg i så mange år har levet sammen med i drømmenes verden. Jeg priser Gud i dag for at det ikke lenger er en drøm, men en virkelighet. Jeg

skal nå ved Guds nåde få legge ned min arbeidskraft og resten av mitt liv sammen med dem, og ved Kristi kjærlighet søke å vinne noen av dem for himlen.

Jeg ble bare 2 måneder i Karwi og reiste så opp til Mussoorie for sprogstudier. Det er en storslagen natur her oppe så når været er klart, kan vi se langt inn i Himalaias snebedekte fjeller. En masse av folkene her oppe lever av å frakte misjonærenes og andre folks bagasje fra busseholdeplassen og opp i fjellet. Det er rent fabelaktig å se hvor meget de kan få med seg. De bærer byrder som er meget tyngre enn dem selv. Det er mange skoler her oppe og blant dem finner vi også Landour sprogskole. Her er vi nå samlet ca. 250 elever og av disse er 15 fra Norge. Sproket blir jo dobbelt vanskelig for oss da vi må lære det fra engelsk. Vi har gode lærere og ved Guds hjelp tror jeg vi skal lære både å uttale og forstå alle disse rare lyder og tegn.

Jeg har nå desverre vært syk i 6 uker. Jeg var så uheldig at jeg falt overende på gulvet og i fallet pådro jeg meg en skade i nakkebenet. Jeg lå først hjemme en tid, men måtte så ned på hospitalet og for en tid så det vanskelig ut. Jeg er nå bedre og doktoren ga meg godt håp etter den siste undersøkelse. Jeg vil komme ut her fra til mandag, og selv om jeg må bruke gips enda en tid (ca. 2

# Livsminner.

## II.

### Der hvorfra livsens vann utgår.

I min barndom var jeg i skoleferien, som regel på Odnas i Søndre Land. Min far var dampskibsekspeditor der.

En vakker sommer-søndag sto jeg på bryggen og så utover fjorden, som lå blikk stille foran oss. Bygden med de grønne jordene og de mørke åser, spei-

let seg i vannet og det hvilte søndagsfred og høytid over oss. Sammen med noen andre barn ventet jeg på en av båtene som skulle komme med lystreisende. Det var Frelsesarmeen fra Randsfjord som kom på «sjømanøver», som Frelsesarmeen kalte det på sitt militær-sprok. Der kom båten pyntet med grønt løv og flaggsmykket innover mot bryggen. Hornmusikken spilte en av sine kvikke marsjer så det klang utover vannet. Det var skjelden jeg hadde hørt hornmusikk, så det var festlig for mitt barnesinn.

Møter ble holdt under en stor ek på Skåien gård. Der lærte jeg mitt første kristne kor. Versene i sangen fikk jeg ikke tak i, men koret lærte jeg. Det er ca. 50 år siden, men jeg husker det fremdeles, og her har vi teksten:

Der hvorfra livsens vann utgår,  
hvor livets tre i blomstring står  
Der gledes jeg hver tid.

Der styrkes jeg til strid.

Der hvorfra livsens vann utgår.

En eldre bror av meg, (som nå er i Kanada og er blitt frelst der ute på farmen sin) og jeg var ute og rodde dagen etter og jeg husker vi sang: «Der hvorfra livsens vann utgår». Jeg forsto nok lite av korets innhold den gang. Men Gud være takk: «Den kilde fløt over og nåede meg, og virkningen ble at den dro meg til seg. Og ørkenen som før var så øde og tom den ble til en have da livsflo-den kom.»

En svensk sanger sier:

Den kjella sinnar aldri ut,  
men flödar fritt til livets slutt.  
Se kjellan öpen och fri.  
Kom bada dig deri.

Venner! Husk Indias 385 millioner i eders bønner. Må Gud vise oss verdien av hver enkelt sjel så vi kunne gå mer inn for å vinne dem for himmelen.

Jeg får slutte denne gang. Fru Svenberg er her nå og hun ber meg hilse dere alle så meget.

De beste hilsener fra eders i Jesus for Indias frelse.

*Andjwng Hegstad*

Det er et vann som er levende og som gir liv. Merk deg: Over alt hvor dette vann kommer blir der liv og sunnhet. (Ezek. 47, 9) Vil du ha overflødig liv, her er det å få. (Joh. 7, 37-38.)

Ja, her er fritt og åpent for enhver, men for fortapte syndere især. På porten står der skrevet: kom og se.

Vår Jesus, han annammer syndere.

*Michael Kristiansen.*

### Stevne i „Eben-Eser“, Askim

Lørdag 9. august var det kommet sammen folk fra flere steder for å overvære stevnet. Det var folk fra Sarpsborg, Fredrikstad, Råde, Rygge, Oslo m. fl. steder, ja, helt fra Hallingdal. Gud skuffet ikke, men ga oss et herlig stevne.

Br. Ersrud begynte vitnemøte med å lese 1. Mosebok 13,14-15: Løft dine øyne og se fra det sted hvor du står, mot nord, mot syd, mot øst og mot vest; for hele det land du ser, vil jeg gi deg og din ætt til evig tid. — Han oppmuntret oss også med sang, og siden var flere vitner i ilden, bl. annet Grønvold fra Hallingdal som desverre hadde fått skadet armen og skulderen, men han var ved godt mot og tok det hele med godt humør i vissheten om at Herren var trofast. Antonsen, Fredrikstad vitnet fra Salme 23, og trykket på at vi måtte være kar som flyter over og bringer noe til andre.

2. stevnedag fortsatte i samme gode ånd med møter fm. kl. 11 og ettm. kl. 16.

Br. Christiansen fra Spydeberg talte på fm. møtet og gikk ut fra Salmen 84, 4. Spurven har jo funnet seg et hus og svaler et rede hvor den legger sine unger — dine itere Herre, her

# Trygg i Herren.

«Eders hjerter forferdes ikke, tro på Gud og tro på meg.»

Avskjedsstunden var kommet. Han skulle sette livet til og ta det igjen. Når de neste gang skulle innta sitt måltid ville hans plass være tom. Det var ikke vennsamfunnets stille lykke som ventet dem, men en vandring i fiendeland, hvor det var nok av ulver som ikke ville spare hjorden. Han visste alt. Han visste at de var skrøpelige og hjelpeløse, men han visste også mer. «Jeg er med dere.»

Han visste det skulle bli strid, kamp og nederlag. Men lovet være Gud, det var framtid. «I min fars hus er det mange rum.» Etter kampen, striden og farene ser han seirens krone vinke for enhver av dem. «Jeg går bort for å berede eder sted» Når tjenesten her nede er tilende sender jeg ikke en engel for å hente dere, men kommer selv og henter dere. Halleluja!

steder. Martin Melleby begynte festen med et Guds ord. Etterpå vitnet br. Josef Iversen om Jesus og den samaritanske kvinne. Så fortsatte Ryen og vitnet om sitt kall og Guds stadfestelse på kallet, og var takknemlig over at Gud hadde aktet ham verdig til å virke i evangeliets tjeneste.

Etter bevertningen var det flere som vitnet og ønsket broderen Guds velsignelse i gjerningen. Br. Åge Høyås fra Råde minnet om ordene i Matt 28, 18-20. Anders Ramstad takket broderen på vennernes vegne for den tid de hadde hatt ham blant seg og ønsket ham Herrens rike velsignelse. Fra Indremisjonen deltok Thomas Utne. Flere av hans søsken var med i festen og var takknemlige til

På 6 dager skapte Gud et vel dig skaperverk som vi ser, men når det gjelder å berede plass for bruden så har han arbeidet i snart to tusen år. Jeg skal ikke forsøke å skildre rummene, det ville føre for vidt, men «det som intet øye har sett og det som intet øre har hørt, har Gud beredt for dem som elsker ham»

Jeg vil at I skal være der hvor jeg er. Herlige tanke!

«Dit hvor jeg går vet I veien. Jeg er veien, sannheten og livet. Bare i et eneste pennestrøk har han skildret sin almakt. Det var bare en ting det gjaldt: at de hang ved ham, så ville det ende i himmelen. Underbare tanke som vi forstår stykkevis her, men som vi skal forstå fullt ut der. «Fader, jeg vil at de som du har gitt meg skal være hos meg, for at de skal se min herlighet som du har gitt meg, fordi du har elsket meg før verdens grunnvold ble lagt»

Karl Brodin.

Gud at deres bror var villig til å gå ut.

En musikkforening fra Kina misjonen deltok med sang og musikk og Herrens ånd var mektig tilstede. Flere av vennene syntes det var underlig å skilles med broderen som de hadde delt Herrens goder sammen i mange år, og alle ga ham godt vitnesbyrd.

Festen ble avsluttet med takk til Gud og med bønn om Herrens velsignelse for Ryen med familie i fremtiden.

I sommer har vennene hatt en del friluftsmøter ved Solli kapell, ved siden av de andre møtene. Vennenes ønske og bønn er at nye krefter må legges til menigheten.

J. I.

skarernes Gud, min konge og min Gud. — Et tankevekkende budskap.

Etterm. møtet ble åpnet med barnevelsignelse. Menighetens leder, Johs Karlsen, bar fram sin lille nevø for Herrens åsyn. Det var en velsignet stund. Vi kjente i sannhet, at Gud elsker de små barna. Etterpå var det tale av Robinson fra Oslo, sang og musikk av brødrene Iversen fra Sarpsborg. Desuten var det vitnesbyrd av Trøber fra Sarpsborg m. fl.

Begge dage var det flere budskaper i tunger og tydning til formaning og trøst.

Mandag var det misjonsfest som avslutning på stevnet.

Lederen for misjonsarbeidet, br. Holien oppfordret misjonskandidat Josef Iversen å fortelle om sitt misjonskall, som vår unge bror gjorde. Han nevnte bl. a. at evangeliene slutter med misjonskall, og syntes det var så stort at Gud ikke gjør forskjell på folk, men at alle folkeslag skal få høre evangeliet. Han nevnte også om vårt store ansvar som hadde så godt kjendskap til evangeliet og hadde hørt det helt fra vi var små.

Vår unge bror hadde kall til Kongo. Må Gud kalle flere slike staute ungdommer til å gå hans budords veier.

Siden talte Antonsen varmt om kjærligheten. Det ble et herlig ettermøte og en sjel overgav seg til Gud. Flere ble fornyet.

For menigheten i Eben-Ezer, Askim

Asbj. Olsen,  
sekr.

## Tune.

Lørdag den 19. juli hadde vennene i Tune avskjedsfest for Olaf Ryen som har kall til å virke med evangeliet i Nord-Norge. Festen var hos Johan Ellingsen og det var møtt fram flere venner fra forskjellige

## MISJONS-RØSTEN

*Fritt, uavhengig organ  
i misjonens tjeneste*

Redaktør G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.  
Postgirokonto nr. 360 24

Abonnementpris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindene til oppsigelse skjer. Oppsigelse må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt

I. K. M. Fredriksens Eftf. A.s.,  
Trykkeri, Sarpsborg.

### „La oss få det skriftelig“.

Vi har fått flere henvendelser og skrivelser ang. den artikkel evanagl. Peder Qvale skrev i nr. 7—8, da de mente det var for drøye beskyldninger mot evangelister som hadde talt om ham.

Da vi var på Sørlandet hadde vi anledning til å undersøke saken og det viste seg at han før har drevet slik forretning som han ble beskyldt for. Etter hans helbredelse og etter han har begynt å reise som predikant har hans datter, som bare var 15-16 år, passet forretningen og forsåvidt vært den som sto for det, men da hun var mindreårig hadde han jo ansvaret for den.

Den er nå opphørt og saken er forsåvidt ute av verden.

At han hadde sluttet å reise og reist hjem og arbeidet i forretningen har ikke vært nevnt,

sier de som har talt om forholdet.

Red.

## Fra misjonsmarken til herligheten.



Det ble ikke lenge søster Asbjørg Eie fikk virke i Swaziland. Hun fikk hjemlov for ca. 14 dager siden.

Hun var syk før hun reiste ut, men ble helbredet og var sikker på at Gud kalte henne til tjenesten i Afrika. Vi forstår ikke Guds vei, men bøyer oss for at han gjør alt til det beste og det skal nok vise seg at hun hadde sin oppgave om det etter menneskelig beregning ble alt for kort tid hun fikk virke der.

Alle hun kom i berøring med ble glad i henne. Vi hadde anledning til å lese et brev som var skrevet like før hun døde. Hennes medarbeidere var så glade i henne og kunne ikke tenke seg å miste henne.

Slik ble det da allikevel.

Hennes minne vil leve.

### 65 år.

Andrea Svennevik, Gustav Svenneviks hustru, fylte 65 år den 3. september.

Desverre fikk vi vite det forsent til at det kom inn i forrige nummer og det blir jo lovlig sent, men da vi var i Spangereid sa venner der til oss at skulle noen ha en minneblomst, måtte det være Andrea Svenne-

vik. Hun er en av de få, sa de. En israelit i hvem det ikke er svik.

Hun har vært til trøst og hjelp for mange og på henne kan det ordet passe: «Jeg var syk og I så til meg» o.s.v. Det er knapt noen i kretsen hvor hun bor som ikke har blitt vel-signet og hjulpet ved hennes vitnesbyrd og på andre måter. Hun er som en mor for kretsen.

I hennes lune hjem har mange Herrens vitner og venner blitt vederkveget og styrket. Mange vil nok minnes henne med takknemlighet.

Hennes mann har også hatt en god hjelp og støtte i henne.

Vi ble av venner der bedt om å hilse henne med sangen 581 i Schibboleth, serlig vers 3.

De er den sorg som du til glede vendte.

De er den hjelp som du i nøden gav.

De er de lys som du i mørket tendte.

De er de tårer som du tørket av  
De beste ønsker for fremtiden

Astrid og Gustav Iversen.

## Fra Skjeberg.

Møtene i Skjeberg har vært gode. Det samles riktig bra med folk på friluftsmøtene både i Høysand og på Feriehjemmet i uka som gikk.

Etter friluftsmøtene har vi bønnemøter. På Høysandsia er de hos str. Anny i villaen til Kingsrud og på Feriehjem-sia hos Bjerknes. Vi samles da for å be til Gud at ordet som er sådd ut må virke på dem som har hørt. På et av møtene ble en sjel om forbønn og ønsket å bli frelst.

J. I.

## Pilegrimsferden.

På hjemturen fra Drammen stanset jeg et møte i Sande. Det var hos Math. Gran. Det var samlet noen få venner og det er alltid noe å få når man er samlet om Guds ord.

Mandag 30. juni syklet jeg hjem. Det var voldsomt varmt, 34 grader i skyggen, men det er nesten bedre å sykle i varmen enn å sitte i fullpakket tog eller buss.

Tirsdag 1. juli ble min hustru og jeg buden med på misjonsmøte hos forstander Kringen. Han virker som forstander i Taubernaklet, Sarpsborg, men bor i nærheten av Fredrikstad. Det ble to fullastede lastebiler fra Sarpsborg og flere privatbiler, som var mer enn fulle. Fra Fredrikstad var det også kommet endel, så det var som et litet stevne. Et riktig godt samvær var det.

Sammen med Josef Iversen og Olaf Ryen deltok vi på noen møter i Skjeberg. Ryen og Josef har virket der i sommer med friluftsmøter og det har vært mange som har lyttet til Guds ord.

Lørdag den 5. juli reiste min hustru og jeg til Saltnes og deltok på stevnet der lørdag og søndag. Andreas Gundersen, Alfred Andreassen, Reidar Simonsen med mange fler talte ordet. Misjonærene Brundtland og Frelumstad var også med og deltok. Det var mange sannheter som kom fram og stevnet var godt.

Var også en liten tripp i Sverige og søndag 13. juli reiste vi på sørlandstur. Vi syklet til Moss og tok «Bastø» til Horten og tog til Sandefjord. Hos br. og str. Pleidrup fikk vi vårt herberge og deltok på møte i «Salem» hvor br. Edwin Larson har virket en tid, mens menig-

hetens forstander har vært en tur i Finnland. Det var overraskende bra med folk til å være midt i den fineste ferietid. Bra møte.

Dagen etter syklet vi om Larvik og med ferge fra Helgeroa til Langesund, hvor vi overnattet. Tirsdag syklet vi 45 kilometer på vei mot Arendal, men måtte da gi opp og ta rutebil resten. Det var bestemt møte i Betania om kvelden og det var så vidt vi rakk det. Vi deltok i Betania til over tirsdag 22. juli. Det var ikke så godt besøkt til møtene som ifjor og året før, men tirsdagsmøtene var bra besøkt.

Johs. Hedin og Ernst Falck var på ferie og deltok på flere møter. Vi deltok også på et møte i Fevik. Pinsevevnene og de frie venner har gått sammen der. Håper det går godt.

Vi bodde hos min bror i Arendal og det ble som en liten ferie. Fredag deltok vi hos pinsevevnene i Arendal. Det var vårt siste møte denne gang.

Lørdag 26. juli syklet vi fra Arendal på vei mot Kristiansand. Vi tenkte bare å sykle halvveis, men da vi kom til Lillesand var vi ikke noe slitne og fortsatte helt til Kristiansand. Vi hadde et litet opphold der hos Jørgen Stray hvor vi spiste og dro videre til Søgne på kvelden. Vi fikk vårt herberge hos Alf Hansen. Syklet over 11 mil den dagen og det var fint å få hvile. Vårt mål var Mandal og vi syklet dit på søndag.

I Mandal fikk vi vårt herberge hos Tobias Hobbesland og hadde det fredelig og godt. Vi deltok på tre møter i byen og et hos Karl Larsen på Skogsfjord. Det var ferietid og mange av vennene var bortreist. Søkningen var ikke så stor, men det var åpent å vitne. På Sjøllingstad skole hadde vi og-

så et møte. Det var flere som var blitt frelst og døpt i Mandal i den siste tid, ble det fortalt og vennene hadde det godt.

I Spangereid ble vi i ca. 8 dager. Det var møte tirsdag i Svennevik, onsdag i «Betania», Spangereid, torsdag hos Evenstad på Vigeland, fredag i Svennevik, lørdag i «Zion», øvre Lindesnes, søndag fm. i «Betania» igjen og søndag kveld på Svennevik. Det var åpent å tale Guds ord. Hos Gustav Svennevik hadde vi vårt faste herberge og hadde det godt. Vi overnattet også hos Tom Lunde i Spangereid, Evenstad i Sør-Audnedal og Trygve Gabrielsen på Lindesnes. Over alt møtte vi åpne hjem og gjestfrie venner. Gud signe dem igjen.

Gustav Svennevik var på evangelisttur i Flekkefjord og omegn.

Tirsdag 12. august syklet vi fra Svennevik til Vesterdalen i Kvinesdal. Det var en syk letur på ca. 70 kilometer. Vi fikk sitte på en lastebil ca. 10-15 km. og kom godt og vel fram og fikk vårt herberge hos Andreas Omland. Onsdag og fredag var det møte på «Fredheim». Vi var også en liten tur på «Salem» i Liknes. Predikanten som virker i pinsemenigheten i Flekkefjord var der og talte. Det var lite folk og det verste var at det ikke kom noen og låste opp døren før kl. var et kvart over møtetiden. Vi var fire fremmede som kom kl. 8 og sto og ventet. Håper det bare var et tilfelle ellers kan de ikke vente å få søkning. Sommel og forsen begynnelse av møtene er ting som skader mer enn man tror og de kan jo så lett undgås, bare man vil, — i de fleste tilfeller ihvertfall.

Lørdag 16. august reiste vi fra Kvinesdal med tog til Sira st. Ved et merkelig treff møtte vi her evangelist Halfdan Wik og hustru som reiste til Sta-

vanger, likeså et par brødre fra Klepp på Jæren som reiste med samme tog, og så kom evangelist A. C. Gabrielsen fra Stavanger på vei mot Drammen. Vi ble altså en hel flokk Herrens vitner. De reiste hver sin vei og vi fikk våre sykler og syklet til Osen hvor vi traff br. Alfr. Svindland som var kjentmann på reisen til Virak, hvor det skulle være stevne.

I strålende sol reiste vi oppover Sirdalsvannet. Det er vakker oppover det lange smale vannet. Stupbratte fjell og grønnklede åser. Små gårder og ensomme hjem lå nede ved vannet og kunne somme tider bare øynes langt inne på heiene. Fredelig og vakkert var det.

Bygden hvor stevne holdtes var ganske liten. De har ikke hatt vei dit og ikke lys, men til høsten får de begge deler. De bygger sitt eget lysverk, hvorfra flere gårder får både lys og varme. Ny vei bygges også som er snart ferdig. Hos br. og str. Stuhaug fikk vi vårt herberge. Hustruen er datter av Tobias Lavold i Osen, som var en av de stabile frie venner på disse kanter. Han gikk hjem til Herren for en tid siden.

Søndag begynte stevnet kl. 11. Br. og str. Svennevik, Ege-land fra Gandalen og mange tilreisende var kommet og skolehuset som møte holdtes i var alt for litet. Kl. 15 hadde vi friluftsmøte. Mange vitnet og det var riktig greit, som de sier her.

Etter møtet tok motorbåten oss med til Osen igjen. Vi fikk vårt herberge hos Martin Fodnestøl, en mils vei fra Osen. Her bodde vi høyt og fritt og hadde det utmerket.

Tirsdag 19. august deltok vi på møte i ungdomslokale på Sines. Bra med folk og åpent å vitne. Det var gildt å hilse på Torolf Breimoen som er den le-

## Isais rotskudd - et banner for folkeslag

Og en kvist skal skyte frem av Isais stubb, og et skudd fra hans røtter skal bære frukt. — Og det skal skje på den dag: Til Isais rotskudd, der står som banner for folkeslag skal hedningefolk søke hen. Og hans hvilested skal være herlighet. Es. 11, 1 og 10.

Esaias levde som så mange andre av Herrens profeter under en mørk tid i Israels historie. Frafallet var både stort og omfattende og dette preger profetens budskaper til folket. I kap. 10 peker han serlig på en synd som var så fremtredene — nemlig *urettferdighet*. Og urettferdighet vil alltid følge i frafallets spor. — Og det som gjorde saken enda mer alvorlig i dette tilfelle, var at urettferdigheten var blitt en «nasjonal-synd.» Det kommer fram i vers 1 (kap. 10) hvor han anklager folket for at de ga «urettferdige forordninger» og «fordervelige skrivelser.» De som satt med makten i landet, misbrukte den og hevdet det prinsipp at makt er rett». Endog domstolene var preget av det, så det nyttet ikke å klage til dem. (v. 2.) Og hvem fikk så lide under disse mørke tilstander? — Jo, de rin-

dende bror der. Han er bror til Sigurd Breimoen som arbeider i Finnmark.

Onsdag 20. august hadde vi friluftsmøte ved Regevik. Br. Odmund Hushovd kom på gjennemreise vestfra, Svindland m. flere fra Flekkefjord og mange folk var samlet. Det var åpent for ordet, både i sang og vitnesbyrd og sikkert vil det bære frukt for evigheten.

G. I.

ge og elendige — enker og faderløse v. 2. Og de som led sammen med disse, var dem blant folket som ennå hadde noe igjen av rettferdighetsfølelsen, og som var for ærlige til å hykle med i denne urettferdige hop.

Hvor mange sukk steg det ikke opp fra de lidende hjerter i denne tid. Og hvor mange bønn ble ikke i lønndom sendt opp til Israels Gud — bønn om frelse og utfrielse fra urettferdighet og undertrykkelse.

Israels historie kunne jo fortelle om tider da folket hadde hatt det annerledes. I Davids dager t. eks. lå moralen på et høyt annet nivå. David — mannen etter Guds hjerte, skaffet hele sitt folk rett og rettferdighet. 2. Sam. 8, 15. Og så lenge Guds visdom fikk råde i Salomos hjerte, fikk endog en foraktet skjege sin rett. 1. Kongeb. 3, 27. — Og på bakgrunn av denne lysfortid, ble tiden i Esaias' dager så mørke.

Da er det at profeten Esaias kommer med dette herlige trøstens ord som vi finner i kap. 11, 1-5: «Og en kvist skal skyte frem av Isais stubb og et skudd fra hans røtter skal bære frukt. Og Herrens ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands ånd, Herrens kunnskap og frykts ånd. Og han skal ha sitt velbehag i Herrens frykt og han skal ikke dømme etter det hans øyne ser, og ikke skilte rett etter det hans ører hører.»

Men han skal dømme de rike med rettferdighet og skilte rett med rettvishet for de salmodige på jorden. Og han skal slå jorden med sin munns og drepe den ugudelige med sin munns ånde. Og rettferdighet skal være hans lenders belte.

profetens hans hofters belte Dette ord var sikkert balsam for mange såre, sorgfulle hjerter i de dager. Med rene ord ga det løfte om en som skulle komme, som skulle dømme de ringe med rettferdighet, og skifte rett med rettvishet. Så hadde da Israels Gud hørt deres bønner og gitt løfte om hjelp. — Men når og hvor dette profetord skulle oppfylles, var sikkert uklart for de fleste. — Vi finner imidlertid dette skjult — eller skal vi si åpenbart i ord som «Isais stubb» og «Isais rotskudd».

Israels folk kjente til løftet om Messias som skulle komme og forløse Israel fra alle dets trengsler, og likeledes at han skulle komme av Davids ætt. — Men det billedspråk som Esaias her bruker, var helt fremmed for dem. Det var vanskelig å forstå at dette rotskudd skulle ha noe med Messias å gjøre, og dog kunne ikke Esaias ha valgt et mer treffende bilde. — Israels folk kunne ikke tenke seg David og hans avkom i ringhet på noen måte. Den høye stjerne som David oppnådde under sin regjeringstid som konge, beholdt han senere i historien, og da var det naturlig for Israel å dra den slutning at Messias ville holde sitt inntog blant dem under «fine» og «verdige» former.

Davids slekt var imidlertid sunket ned i ringhet — ja, den var sunket så dypt ned at da Jesus ble født, finner vi dem blant de fattigste blant folket. Der var ikke mer enn rotstubben tilbake av det før så stolte kongelige tre. Stykke for stykke var det brutt ned. Men for en lykke at roten enda sto igjen. Mens gran og fururøttene råtner når treet er felt, beholder røtter av løvtrær livet og kan skote nye skudd. — Og i dette tilfellet var det endog et frukt-

bærende tre, for Esaias sier at «et skudd fra hans røtter skal bære frukt.»

Å forplante, samt vedlikeholde en slekt — d. v. s. å holde liv i den, er en ting. Men å vinne tilbake slektens tapte ære, glans og tradisjoner, er noe helt annet. Når vi tenker på det store svelg, sosialt sett, som lå mellom den mektige kong David og den ringe tømmermannsønnen fra Nasaret, da forstår vi lettere profetens bilde. — Et rotskudd må begynne nedenfra igjen. Og hadde han enda hatt en familie eller slektning som på en eller annen måte hadde kunnet hjulpet ham på vei, men det var ingen, — absolutt ingen. Noen høyskole eller utdanning hadde han således ikke i utsikt å få. Menneskelig sett hadde han derfor ikke store muligheter for å hevde seg. Derfor sier Esaias i kap. 53, 2: «Han skjøt opp som et rotskudd av tørr jord.» Vi venter oss ikke meget av et rotskudd i tørr jord. — Dertil kom at den onde allerede fra første stund av var ute etter ham for å få ryddet ham av veien. Men det vesle rotskuddet klarte seg. — Og tenk, hvilke oppgaver det hadde. Målet var å vinne tilbake treet's tapte herlighet både i høyde og bredde, så dets kongelige krone atter kunne vaie over Israels folk. Han skulle jo oppreise Davids falne hytte — ja, mer enn det. Han skulle grunnlegge et rike og opprette et kongedømme som aldri skulle ta ende. Luk. 1, 32, 33.

Og rotskuddet vokste og bar frukt slik som forutsagt i Es. 11. Tenk for en glede i Israel når det ryktes: «En stor profet er oppreist iblant oss og Gud har gjestet sitt folk.» Tegn og undere ble en daglig forteelse. Og det beste av alt — de ringe og saktmodige fikk sin rett. Han vek ikke tilbake for å opp-

ta kampen mot alle tiders verste åndsretning — fariserismen, en kamp som bragte ham i opposisjon til folkets religiøse ledere — folkets sterkeste og mest innflytelsesrike menn.

Skal vi si det var et dristig skritt og en vågsom kamp? Ja, menneskelig sett så var det det.

Tømmermannens sønn, som uten utdanning og uten samfunnets autoritet, opptrådte mot disse studerte og skolerte representanter for det jødiske samfunn. Var det så å undres over at disse høye herrer syntes at det gikk over alle grenser? Tenk å angripe dem med ord som «hyklere», kalkede graver» og «blinde veiledere for blinde. Og det verste av alt — det var autoritet med ham — ja, en autoritet som endog satte deres fullstendig i skyggen. Hadde ikke folket blitt slått av forundring over hans lære, for han lærte som en der hadde myndighet og ikke som deres skriftlærde. Og var ikke tjenerne som de sendte avsted for å gripe han kommet tilbake med uforrettet sak, — fullstendig betatt og sagt: Aldri har noe menneske talt således som denne mann.»

Forts. neste nr.

## Evangelist Olaf Ryen

fra Tune er nå kommet fram til sitt virkefelt i Nord Norge. Han har familien med seg og de reiste med lastebil fra Tune til Rossfjord. De brukte nesten 8 dager på turen, men Herren var med, skriver han i et brev

Søndag den 17. aug. hadde vennene i Rossfjord velkomstfest for ham og hans familie og br. Didrik Solli var hjemme og deltok.

Ryen tenker å virke på forskjellige steder i Troms og Finnmark fylker, men hans faste adresse er: Rossfjordstranden, N. Norge.

## Fra stevnet i Misjons- huset, Sarpsborg.

Søndag den 17. aug. hadde menigheten i Misjonshuset stevne, med velkomstmøte lørdag. Br. A. Holm leste et Guds ord og ønsket alle hjertelig velkommen.

Så fortsatte først. Isaksen ut fra Esaias 50, 1-3. Harry Lønn fra Örebro, Sverige og G. Kokkim fra Oslo fortsatte og Gud var nær og velsignet. Møtet ble avsluttet med bønn til Gud om regn for de tørre marker.

På søndag var det kommet flere tilreisende brødre og søstre. Fra «Hebron», Oslo, kom det ca. 25 stk og videre var det venner fra Askim, Saltnes, Enebakk, Fredrikstad, Tune og omliggende steder. Plassen blir for liten til å nevne alt her.

Formiddagsmøtet holdtes i Misjonshuset. Kl. 1 var det fellesmiddag på Grand Hotel. Kl. 3 friluftsmøte i Kullås og siste møte i Misjonshuset og lokalet var fullt til trengsel. I Kullås var det også mange mennesker og Gud ga brødrene stor kraft til å frembære budskapene.

På formiddagen talte misjonær Fjeld, Emil Kristiansen, skipper Jensen.

I Kullås talte først Harry Lønn og så fortsatte Alfred Andreassen. Villy Høyås avsluttet og takket Gud for stunden.

På kveldsmøtet talte G. Kokkim, Fjeld og Harry Lønn, og flere andre vitnet om Herren.

J. I.

## Mjøndalen.

Søndag den 24. aug. hadde vennene i Mjøndalen stevne, med velkomstmøte lørdag. Det var flere predikende brødre som deltok og mange tilreisende venner. Det var et godt stevne og brødrene som talte Guds ord hadde en åpen dør i ordet.

Forstander Staalstrøm har fått en god inngang blant vennene og det samles riktig bra med folk på møtene.

## Misjonsnytt.

Str. Hedvig Johnsen

skriver i et privatbrev at det er vanskeligheter i arbeidet på grunn av motstand fra katolske prester og myndighetene vil bestemme over undervisningen og arbeidet blant indianerne.

En svensk misjonær, Olof Jonsson, har nå overtatt det meste av arbeide.

Alt blir dyrt nå. Apricio behøver minst 300 pesos i måneden til sitt opphold. De venter sitt 8. barn.

Br. Jonsson og fire indianerevangelister virker på utpostene.

Misjonær Hans Svendberg

har vært meget syk. Han har hatt lungebetendelse. Han hadde vært syk i to uker, men var bedre da vi fikk meldingen ca. 1. august.

Dyrtid og hunger i Kina.

«Dyrtiden er forferdelig i Kina. Den maisen som de tidligere ga 80 cent for, koster nå 37.000 kinesiske dollars. En infødt evangelist kunne jo klare seg med 200 kr. året i lønn, i dag må han ha 1500 kroner.

Tørken er hard og mange steder svies hveten bort. Hungeren griner folket i møte. Folket som bor i syd-fjellene graver røtter for å få noe å spise, og snart vil vel barken forsvinne av trærne, iallfall den som er spiselig.

Men tross alle disse vansker kan vi melde at evangeliet har fremgang», skriver misjonær Fred. K. Riis i «Misjonsbladet».

## Fra Kristiansand s.

Søndag den 24. august hadde forsamlingen i Kristiansand sitt årlige august-stevne. Også i år var det ganske bra fremmøte fra nabobyer og bygder og møtene ble holdt i Arbeider-samfundets store sal med bra tilslutning og et ekstra godt friluftsmøte på torget. Budskapet ble båret frem av en rekke Herrens vitner som besøkte oss. Forstander Thorstensen fra Arendal startet på form. møtet med ordet om Moses som blodbrudgom og så gikk det slag i slag hele dagen av vitner. Evenstad, Svennevik, Bernhild Nilsen Ekeland, Skorstad, Omland m. fl.

Fellesmiddag for 100 personer ble servert i I. O. G. T.s lokale. Også det var en festlig stund.

I hele sommertiden har møtene vært riktig gode og etter årstiden god tilslutning, så jeg kan hilse fra vennene at det står riktig bra til blant oss men det er nok likevel rom til forbedring.

Broderlig hilsen

Hans Wennesland.

## Til str. Asbjørg Eie.

Kvittering.

Mottatt fra venner på Jæren ved Mikal Skjeveland kr. 54.00. Fra venner på Svennevik v. Gustav Svennevik kr. 200.00. Søren termisjon v. fru Våge kr. 100.00. Sivert Våge kr. 50.00. Inge Eikeland kr. 300.00. R. N. F. kr. 100.00. Jæren v. Mikal Skjeveland kr. 60.00. B. N. F. 55.00

Hjertelig takk til hver enkelt giver.

2. Kor. 9, 8-14.

M. Ottesen,  
kasserer.